[1]दाट्-दाड्-दाशौ-दाशः ; — —

दाशितम्-तः, दाशितः, दिदाशिषितः, दादाशितः-तवान् ;

[2]दाशः[A], [3]दाश्वान्, प्रदाशी, दाशः, दिदाशिषुः, दादाशः ;

दाशितव्यम्, दाशयितव्यम्, दिदाशिषितव्यम्, दादाशितव्यम् ;

दाशनीयम्, दाशनीयम्, दिदाशिषणीयम्, दादाशनीयम् ;

दाश्यम्, दाश्यम्, दिदाशिष्यम्, दादाश्यम् ;

ईषद्दाशः-[4]दूडाशः-सुदाशः ; — — —

दाश्यमानः, दाश्यमानः, दिदाशिष्यमाणः, दादाश्यमानः ;

दाशः, [5]पुरोडाशः, दाशः, दिदायिषः, दादाशः ;

दाशितुम्, दाशयितुम्, दिदाशिषितुम्, दादाशितुम् ;

दाशा, दाशना, दिदाशिषा, दादाशा ;

दाशनम्, दाशनम्, दिदाशिषणम्, दादाशनम् ;

दाशित्वा, दाशयित्वा, दिदाशिषित्वा, दादाशित्वा ;

प्रदाश्य, प्रदाश्य, प्रदिदाशिष्य, प्रदादाश्य ;

दाशम् २, } दाशम २, } दिदाशिषम् २, } दादाशम् २ ; }
दाशित्वा २, } दाशयित्वा २, } दिदाशिषित्वा २, } दादाशित्वा २. }

(836) **"दासृ दाने"** (I-भ्वादिः-894. सक. सेट्. उभ.)

'दंसयेन्मोक्षणे, दस्येत् क्षये दंसयते णिचि ॥
दंशदर्शनयोः, दासेर्दाने दासति दासते।' (श्लो 186-187) इति देवः।

दासकः-सिका, दासकः-सिका, दिदासिषकः-षिका, दादासकः-सिका ;

---

1. क्विपि, 'व्रश्चभ्रस्ज—' (8-2-36) इत्यादिना षत्वे, जश्त्वचर्त्वयो रूपम्।
2. दाश्यतेऽस्मै इति सम्प्रदाने पचाद्यच्। 'दाशगोघ्नौ सम्प्रदाने' (3-4-73) इति वचनात् सम्प्रदाने प्रत्ययोऽयम्।
3. 'दाश्वान् साह्वान् मीढ्वांश्च' (6-1-12) इति क्वसुप्रत्यये इडभावः, द्वित्वाभावश्च — भाषायामपि निपातितः।
4. 'दुरो दाशनाशदभध्येषु षत्वं वक्तव्यमुत्तरपदादेश्च ष्टुत्वम्' (वा. 6-3-109) इति वचनात् षत्व - उत्तरपदादिष्टुत्व - डलोपदीर्घेषु रूपमेवम्।
5. पुरो दाश्यते इति **पुरोडाशः**=चरुविशेषः। 'पौरोडाशपुरोडाशात् ष्ठन्' (4-3-70) इति सूत्रे निपातनात् ष्टुत्वम्।

A. 'चाय्या व्ययद्दाशविलोकमेषभ्रेषज्झषा यासदघं स्पशन्ती ॥' धा. का. 2.27.